



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5211/2020
24.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Суботин, адвокат из ..., против туженог „GENERALI OSIGURANJE SRBIJA“ ADO Beograd, чији је пуномоћник Мирна Ракић Домазетовић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4645/2019 од 21.02.2020. године, у седници већа одржаној 24.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4645/2019 од 21.02.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4645/2019 од 21.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 10362/2017 од 25.09.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде штете за претрпљене физичке болове, исплати износ од 46.000,00 динара, на име накнаде штете за претрпљени страх износ од 48.000,00 динара, све са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате, као и на име накнаде штете за трошкове вансудског поступка и то на име састава одштетног захтева износ од 6.000,00 динара са законском затезном каматом од 08.11.2010. године до исплате. Одбијен је као неоснован захтев којим је тужилац тражио да му тужени накнади трошкове поступка са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 297.430,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 4645/2019 од 21.02.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојена жалба тужиоца и првостепена пресуда преиначена у побијаном одбијајућем делу, тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени страх исплати износ од 37.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате, на име састава одштетног захтева износ од 6.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности

пресуде до исплате. Обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 178.040,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 111.000,00 динара. У преосталом делу, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 21.640,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018 и 18/2020).

Правноснажном пресудом одлучено је тужбеном захтеву којим је тражено да се тужени обавезе да тужиоцу исплати накнаду материјалне и нематеријалне штете настале услед саобраћајне незгоде која се догодила ...2010. године. Имајући у виду да је побијаном одлуком одлучено о тужиочевом праву, уз адекватну примену одредаба материјалног права, као и да одлука у споровима са овом врстом тражене правне заштите зависи од чињеничног стања утврђеног у сваком конкретном случају, то Врховни касациони суд налази да у овој правној ствари не постоји потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, али налази да у конкретном случају нема места примени одредбе о дозвољености ревизије на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП. Наиме, наведена одредба може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора, односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побијани део правноснажне пресуде или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог Закона (ЗПП) или посебним законом, одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена. Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 28.12.2010. године. Првостепена пресуда је донета 25.09.2019. године, а другостепена одлука је донета 21.02.2020. године. Вредност предмета спора износи од 94.000,00 динара.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности, то је и ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**